

Werken en wonen in Meppel in de tijd van burgers en stoommachines

Meneer Jakobs is industrieel. Hij woont met zijn gezin aan het **Zuideinde** in een groot **woonhuis** op de hoek van het **Wilhelminapark**. Dat zijn straten met grote woonhuizen.

Zijn vader Geert bouwt één van de eerste fabrieken aan de **Stationsweg**, een **tabaksfabriek**. Ze maken er sigaren en tabak en verkopen die over de hele wereld. Vaak gaan kisten mee met de treinen vanaf **het Station**. In Meppel heeft meneer Jakobs ook een **tabakswinkel** in de Hoofdstraat op de hoek met de Woldstraat. Soms heeft de fabriek niet genoeg ruimte en daarom heeft het bedrijf ook een **pakhuis** aan het Zuideindigerpad, genaamd De Branderij.

Dirk Jakobs en zijn vader waren heel gelovig en sociaal bewogen. Ze wilden goed zorgen voor arme mensen. Ze bouwden, samen met andere een aantal andere fabrikanten, een straat vol huizen voor de arme arbeiders van hun fabriek. Die heet de **BOAZstraat**. Een aantal arbeiders had zelf een vereniging opgericht en die bouwde meer dan 20 huizen aan de **Wilhelminastraat**. Die lijken allemaal erg op elkaar.

De kinderen van de chritselijke arbeiders gingen naar de **Wilhelminaschool** in de **Catharinastraat**. En sommigen gingen daarna naar de **Ambachtsschool** om een beroep te leren. Wie niet doorleerde, werkte in de fabriek.

De kinderen van meneer Jakobs gingen naar een school voor rijke kinderen, de **RijksHBS**. Meneer Jakobs was vaak op pad. Met zijn vrouw ging hij naar het theater in de schouwburg van **Ogterop**. En hij was lid van een sociëteit, een mannenvereniging, die heette **Tivoli** en stond op de hoek Stationsweg en Catharinastraat. Meneer Jakobs zat ook in het gemeentebestuur als wethouder. Toen hij dood ging, werd er in de stad een straat naar hem genoemd. Als dank.

